

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8787/2023
12.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Зорана Хацића, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Пецикоза, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Привредни суд у Панчеву, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 147/22 од 24.11.2022. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 147/22 од 24.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 147/22 од 24.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр1 9/20 од 24.05.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, па је обавезана тужена да тужили због повреде права на суђење у разумном року на име накнаде имовинске штете исплати износ од 815.440,73 динара са законском затезном каматом почев од 11.06.2020. године, као да на подношења тужбе до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу за тражену законску затезну камату на досуђени износ од 815.440,73 динара за период од 04.07.2012. године до 11.06.2020. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 51.750,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Виши суд у Београду је, пресудом Гжрр1 147/22 од 24.11.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбу и допуну жалбе тужене и потврдио одлуке из става првог и трећег пресуде Другог основног суда у Београду Прр1 9/20 од 24.05.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, из чега следи да нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је накнада имовинске штете у висини новчаног потраживања из радног односа код стечајног дужника „Термомонт“ са п.о. Панчево, као друштва са 100% друштвеним капиталом, у поступку стечаја овог друштва, насталој услед повреде права на суђење у разумном року, која повреда је утврђена правноснажним решењем, па је побијана одлука о усвајању тужбеног захтева у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, по ком Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа, која су без њихове кривице остала неизвршена у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП у вези са одредбом члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, број 10/23).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 11.06.2020. године, а вредност предмета спора је 815.440,73 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску

противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**